

Könlüm şeir istəyir

“Bu yaşıl ağacın altı bizimdi”

..Bu ildən "Könlüm şeir istəyir" rubrikasıyla oxucularımızın duyğularını şeirə, şeiriyyətə kökləmək istəyirik.

Sərlövhə Zəlimxan Yaqubun şeiridi. Mənzərə də var, poetik rəmz də var. Düşündürücü şeirdi...

Şeir şair üçün də, oxucu üçün də duyğudu, duyumdu. Bu səbəbdən də şeirin ünvanı ürəklərdi.

Nizaminin, Füzulinin, Mövlanənin, İmrənin, Ələsgərin, Nəbinin, Vurğunun, ... söz işığı gözünü qamaşdırmadı, bu işıqlar gözünün işığını artırdı Zəlimxan Yaqubun. Min illik söz tariximizi, şeir-şeiyyəti tariximizi yaddaşında yaşada-yaşada yaşadı, ömrünü sözə verdi, söz ömrü yaşadı Zəlimxan Yaqub.

Torpağı sevdi, torpaqdan yazdı, eli-obanı sevdi, eldən-obadan yazdı, Vətəni sevdi Vətəndən yazdı. "Hər əsən küləklə yarışmadı", "alçaq əməllərlə barışmadı", dumduzu ömür yiyəsi oldu; Vətəndən yazmaqla vətənləşmənin cəfakeşiydi, sevgidən yazmaqla mənəvi saflığın, bəşəriyyətin....

Səmimiyyətiylə, sözə sayğısıyla, Vətənə, dövlətçiliyə bağlılığıyla sevildi Zəlimxan Yaqub. Ləngərli şeirlərinin boyu aydınlığıyla görünürdü, poetik dəyəri diqqəti çəkirdi, oxunurdu, yaddaşlara hopurdu. Göyçə ağrılarımızın ağrısını, sızıltısını yaşa-

səsi. Həm də doğmalarıyla, səmimiyyətiylə, milli-xəlqi ruhun pıçıtısı qiyyəsinə...

"Ordum varsa, yurdum var" - deyən, bu kəlmələrlə qürurlanan, bizləri də bu kəlmələrlə qürurlandıran Xalq şairi Zəlimxan Yaqubun son nəfəsi araya düşdü.

"Azərbaycan Ordusu"

ya-yaşaya "Göyçə dərdi"ni yazdı, ürəyini Xocalı dərдинə nazbalınc eləyib də "Xocalım, ay Xocalım"ı yazdı, ...sevginin fəlsəfəsini dərk edə-edə sevgidən yazdı...

Borçalıda doğulmuşdu, türk dünyasının şairi oldu; Doğudan Batıya sevilən şairlərimizdən biridi Zəlimxan Yaqub.

Sözə ehyat verən (Füzuli) Zəlimxan Yaqub xalqın şairiydi...

Sazın-sözün ucalığından gəlir Zəlimxan Yaqubun sözünün

səsi. Həm də doğmalarıyla, səmimiyyətiylə, milli-xəlqi ruhun pıçıtısı qiyyəsinə...

"Ordum varsa, yurdum var" - deyən, bu kəlmələrlə qürurlanan, bizləri də bu kəlmələrlə qürurlandıran Xalq şairi Zəlimxan Yaqubun son nəfəsi araya düşdü.

"Azərbaycan Ordusu"

Dərdləri, qəmləri vurdu, taladım,
Ömrümə-günümə ömür caladım.
Bulaq kənarında ocaq qaladım,
Odlu duyğularım ocaqdan gözəl.

Yerlərə, göylərə vurulur insan,
Saattək təzədən qurulur insan.
Sulara baxanda durulur insan,
Olur ləbdən gözəl, dodaqdan gözəl.

Hər dərdən, xəbərdən, hər sirdən aqah,
Sökülür dan yeri, açılır sabah.
Ana təbiətin nəyi var, Allah,
Bu sudan, havadan, torpaqdan gözəl.

Bu yaşıl ağacın altı bizimdi

Kök üstə budağı neçədi, bildim,
Budaqda yarpağı neçədi, bildim,
Salxımı, saçağı neçədi, bildim,
Bu yaşıl ağacın altı bizimdi.

Saçağı tellənir tellərin kimi,
Yarpağı oynayır əllərin kimi,
Düyməsi açılıb tellərin kimi,
Bu yaşıl ağacın altı bizimdi.

Vidadi Qazaxda qalxıb məzardan,
Gəlirdi Vaqifin qəbrinə sarı.
Qurtarın! - deyirdi milləti dardan,
Qurtarın! - deyirdi bu torpaqları.

Gözündə yaş gördüm, yanağında nəm,
Cıdır düzündəki "xarı bülbül"ün.
Dərdin sinəsində dağılandı sinəm,
Didərgin olmuşdu yarı bülbülün.

Ocaq yerlərində qalanırdı kül,
İsa bulağından qan fışqırırdı.
Susmuşdu Üzeyir, susmuşdu Bülbül,
Düşməni mənəm deyib boğaz cırırdı.

Bu gecə yuxuma girmişdi Şuşa,
Cabbar ağlayırdı, Xan ağlayırdı.
Dönmüşdü qanadı qırılmış quşa,
Qarabağ başabaş qan ağlayırdı.

Bulaq

Elə bulaq dedim, bulaq eşitdim,
Nə var bu dünyada bulaqdan gözəl.
Axdı ürəyimə, axdı qəlbimə,
Yaxından yanğılı, uzaqdan gözəl.

Bu gecə yuxuma girmişdi Şuşa

Bu gecə yuxuma girmişdi Şuşa,
Cabbar ağlayırdı, Xan ağlayırdı.
Dönmüşdü qanadı qırılmış quşa,
Qarabağ başabaş qan ağlayırdı.

Uzadıb əlini Bakıya sarı,
Batdıqca günaha batın, - deyirdi.
- Vətən xainləri, yurd satqınları,
Satin Qarabağı, satın deyirdi.

Canında od vardı, istilənirdi,
Şuşanın dağları çəkirdi ahı.
Şeyidin qəlyanı tüstülənirdi,
Zülfü oxuyurdu "Yetim segah"ı.

Bu gecə yuxuma girmişdi Şuşa,
Pənah xan qəzəbdən tir-tir əsirdi.
Şuşanı satanlar verib baş-başa
Şəhərin üstündə qiymət kəsirdi.

Od tutub yanırdı Vaqifin goru,
Nəvəvan ah çəkib ağı deyirdi.
Usta toxunmuşdu hiylənin toru,
Hələ ki, sözünü yağı deyirdi.

Bu sevgi, bu layla, bu beşik bizim,
Çəker növbəmizi bu keşik bizim.
Nəyimizə lazım ev-eşik bizim,
Bu yaşıl ağacın altı bizimdi.

Su içər sevginin kökü ömürdən,
Sevgi əl üzməsin tək ömürdən,
Xoş bir xatirədi iki ömürdən,
Bu yaşıl ağacın altı bizimdi.

Könlümüz havalı, gözümüzə ac,
Gəncliyin havası başımızda tac.
Bir sənən, bir mənəm, bir yaşıl ağac,
Bu yaşıl ağacın altı bizimdi.

Atəş Allahındı, isti Allahın,
Ocaq Allahındı, tüstü Allahın,
Bu yaşıl ağacın üstü Allahın,
Bu yaşıl ağacın altı bizimdi.

Dən kimi səpələ, toxum kimi ek,
Zəlimxan, bu anın ləzzətini çək.
Hələ bundan sonra çoxu deyəcək:
"Bu yaşıl ağacın altı bizimdi".

İnsan da bu qədər gözəlləşərmiş!

Qüdrətdən çəkilib qaşlar, ay gözəl!
Baxsan, muma dönər daşlar, ay gözəl!
Nə yaman dağılıb saçlar, ay gözəl! -
Varlığın yellərə sinəmi gərmiş?
Qızlar bulağından su içən zaman
İnsan da bu qədər gözəlləşərmiş!

Odlu baxışların heç olmaz sərin,
Eşqin ürəyində dərinə dərin.
Könlümün sazını çalan əllərin
De, hansı bağçanın barını dərmiş? -
Bəyaz biləklərdə qar ağılığı var,
İnsan da bu qədər gözəlləşərmiş!

Sirrimi vermişəm, sirdaş olmuşam
Məcnuna, Kərəmə qardaş olmuşam,
Gözəllik önündə çaşbaşa olmuşam.
Bilmirəm mələkmis, yoxsa bəşərmiş, -
Günəşdən nur alıb, Aydan yaraşlıq,
İnsan da bu qədər gözəlləşərmiş!

Söhbətə yad olar, sevgiyə uzaq,
Gözəlsiz, nəğməsiz çağlamaz bulaq.
Heyrani olduğum bu ana torpaq,
Ayağın altına xalımı sərmis? -
Çiçəkdən ətirli, güldən sıgallı,
İnsan da bu qədər gözəlləşərmiş!

Saz dözə bilərmə, verməmə qiymət,
Yerişin nəğmədi, duruşun hikmət.
Səni yaradanda ana təbiət
Qələmi qızılmış, naxışı zərmiş, -
Düşəndə dünyanın xoş saatına
İnsan da bu qədər gözəlləşərmiş!